

Velfærdsministeriet
E-mail: Hoeringsocialserviceogfriskoler@vfm.dk

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, 6. marts 2008

Vedr. høring om fleksible hjælpeordninger, hjemmetræning af børn med svære handicap, tolkning ved sociale aktiviteter m.v.

Dansk Blindesamfund har fra Danske Handicaporganisationer modtaget høringen om fleksible hjælpeordninger, støtte til hjemmetræning, social tolkning m.v. og har følgende særlige kommentarer vedrørende forslaget til § 96, stk. 3:

Det er glædeligt, at der nu er blevet mulighed for, at kommuner kan tilbyde en hjælpeordning til personer, der ikke er omfattet af den personkreds, der har ret til en hjælpeordning. Ifølge lovforslagets bemærkninger gives der hermed mulighed for hjælpeordninger til personer, der ikke har så omfattende et hjælpebehov, eller hvor behovet kan dækkes ved at anvende en række bestemmelser, som for eksempel servicelovens §§ 83 (personlig og praktisk hjælp i hjemmet), 84 (afløsning og aflastning i hjemmet), 97 (ledsageordning) og 100 (dækning af nødvendige merudgifter) og hvor kommunalbestyrelsen vurderer, at det i det konkrete tilfælde vil blive en unødigt bureaukratisk og usammenhængende løsning for borgeren.

Dansk Blindesamfund er meget glad for denne mulighed, da mange blinde og stærkt svagsynede oplever et gab mellem deres reelle behov for hjælp og den hjælp, de i praksis har mulighed for at få efter den gældende lovgivning.

Handicappede borgere, der efter de hidtil gældende regler vil have et udækket behov for hjælp, bør dog have en decideret ret til at få en særlig vurdering af, hvilken bestemmelse, der bedst dækker det individuelle behov, hvilket i den aktuelle situation også kan være en hjælpeordning. Dette bør ikke mindst gælde i de tilfælde, hvor det udækkede behov ellers vil føre til, at personen isoleres og ikke får de samme muligheder for at deltage i samfundet som andre, herunder brugere af hjælpeordningen, får.

Der er under alle omstændigheder behov for en mere fleksibel løsning for blinde og stærkt svagsynede. Praktisk hjemmehjælp har den begrænsning, at den kun omfatter indendørs hjælp lige som borgeren skal være til stede. Ledsgelse har den mangel, at der maksimalt er tale om 15 timer om måneden. I hjælpeordningen er der intet loft for ledsagelse, da der kun ses på det individuelle behov. Ledsgelseordningen kan ikke udvides med dækning af merudgifter til mere ledsagelse. Dækning af nødvendige merudgifter er svære for blinde at få del i, fordi det kræver der er iværksat betydelige hjælpeforanstaltninger.

Derfor er der et gab mellem på den ene side blindes behov for hjælp og muligheden for at få hjælp, og på den anden side bevægelseshæmmedes behov for hjælp og deres gode muligheder for at få hjælpeordninger hele døgnet, hvis det er det, der er nødvendigt i den aktuelle sag.

Dansk Blindesamfund mener derfor der bør laves en undersøgelse af, hvad det betyder for personers livskvalitet, psykisk og fysisk, at de som handicappede har et udækket hjælpebehov.

Et flertal af Folketingets partier har i beretningen til B 130 (folketingsåret 2006-2007) har tilsluttet sig, at der er behov for at få vurderet / dokumenteret blinde og stærkt svagsynedes muligheder for at deltage i samfundet. En sådan undersøgelse kunne blandt andet bestå i en praksisundersøgelse foretaget af de sociale nævn eller Ankestyrelsen, hvor det kan blive dokumenteret i hvor høj eller lille grad blinde og stærkt svagsynede har mulighed for at få dækket deres hjælpebehov via eksisterende lovgivning og praksis.

Situationen for blinde og stærkt svagsynede kan illustreres med to afgørelser fra Ankestyrelsen: C-48-06 og C-35-06.

C-48-06: En mand med en synsstyrke på 10 procent eller mindre fik ikke medhold i, at han kunne få dækket sine merudgifter ved den daglige livsførelse eller få en ledsageordning, selv om han ikke kunne læse priser og datomærkninger, når han var ude at handle, havde svært ved at læse og skrive og derfor havde problemer med at lave regnskab, betale regninger og udfylde sin selvangivelse. I øvrigt var han afhængig af offentlige transportmidler. Ankestyrelsen afviste retten til merudgifter, da der ikke var iværksat betydelige hjælpeforanstaltninger i forhold til den daglige tilværelse, sådan som serviceloven kræver. Ledsageordningen kunne heller ikke komme på tale, da denne ordning ifølge Ankestyrelsen er begrænset til de personer, der på grund af en funktionsnedsættelse ikke kan færdes uden for deres hjem uden altid at skulle bede andre om hjælp. Det er Dansk Blindesamfunds opfattelse, at de handicapkompenserende ydelser bør kunne bringe handicappede i stand til at leve et liv, som om man ikke havde haft et handicap.

C-35-06: En enlig synshandicappet mor havde søgt om flere timers ledsagelse, herunder ved at søge om dækning af merudgifter til mere ledsagelse end de 15 timer, hun var bevilget efter serviceloven. Hun brugte alle de 15 timers ledsagelse til indkøb og havde derudover brug for ledsagelse til fritidsaktiviteter, til at finde rundt i byen og til at følge sit barn til forskellige aktiviteter, som krævede en seende ledsager. Ankestyrelsen afviste hendes klage med den begrundelse, at man ikke ved hjælp af merudgiftsbestemmelsen kunne udvide adgangen til ledsagelse, som efter lovgivers ønske maksimalt kunne være på 15 timer om måneden.

Med venlig hilsen

Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem

Susanne Holmgaard Hansen
Interessepolitisk konsulent